

Boyunduruğunu Kır Göm

— mujdat-erasl · 22 Aralık 2009

toprağı da tıpatıp ilenirken
ikircikli fayların sinsiliğine
ölgün nasır bildim sataştım
habis ur bir vurdu karıştım
gide duran kaşıntıma ilişme
selden göl yanımla kapıştım
ölgün hamalıdır yalnızlığım
boş yolun direnir dümenime

son insanlığının zulası da kör
kaynağımda fısıldar etik sesi
öz çapulcunun çöz yağmasını
son pusuya yakalanmaya gör
en öksüzleşen artçı kusurların
dur ve gör şeytanlıktır öznesi
yozlaşma töze horca ucuzlama
yapış yakasına uzlaşma ve söv

apaktır emeğim terimse çarpar
haklı kavgadaysan ak desteğim
kim yolumda kibrit olup çakar
eni yönü yoksunluğa düşmesin
titremesi tenhalarda doymayan
aha oha sızlayan şehvet açlığım
göz telaştan bel altına diz vursa
bin öleyim ara uçkur çözmesin

o menkul eyyamcıyadır tepkim
hep hap has puştun zulasından
yansızca yakılamadı sol yanım
aşılıyım korkma söndür de gör
özsüz kan emiciye birinci elden
yaşama nedeni damar olmadan
hakkın olan ekmeğini sahiplen
boşan boyunduruğunu kır göm.

Müjdat Eraslan.
balaban Kent Şairleri.